

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξα

Ἡ ἐξαιρετική μας πεζογράφος κ. **Ἑλένη Λαδιᾶ** στο νέο μυθιστόρημά της: **Ἡ ἐσωγραφία μιᾶς πεζογράφου. Ἀπό ἓνα ψυχοπνευματικόν μυθιστόρημα** (ἐκδ. **Ἄρμος**, σελ. 352, εὐρώ 16,50) μᾶς ξεναγεῖ στον προσωπικό της ψυχικό κόσμο πολύ περισσότερο ἀπό ὅ,τι στά προηγούμενα βιβλία της. Πρόκειται γιά μία ἐξαιρετική αὐτοψυχογραφία, πού μᾶς δείχνει καί τόν τρόπο ἀναγνώσεως τῶν βιβλίων της προηγουμένων καί ἐπομένων.

Ἡ κ. Λαδιᾶ γράφει ἐκ τῆς ψυχῆς της καί μᾶς καθιστᾷ μετόχους τῶν ψυχικῶν της μεταπτώσεων, ὄχι ὅμως ἀμιγῶς καί ἀμέσως ἀλλά κατόπιν ἐπεξεργασίας τους ἀπό τό λαμπρό της λογοτεχνικό κριτήριο. Εἶναι ἐντυπωσιακό τό γεγονός ὅτι ἀναδεικνύει περισσότερο τῶν ἄλλων συγχρόνων λογοτεχνῶν μας τήν βάσανο πού δημιουργεῖ ἡ Μοῦσα ὅταν ἐπισκέπτεται τούς ἐκλεκτούς της. Οἱ περισσότεροι ἀπό μᾶς ζοῦμε τίς θλίψεις μας ἅπαξ καί μᾶς σημαδεύουν. Πόσο περισσότερο ὅμως σημαδεύουν καί τραυματίζουν ἀνεξίτηλα ἐκείνους πού τά ζοῦν κατ' ἐπανάληψιν, πρῶτα ὅταν τά τραυματικά γεγονότα ἐκτυλίσσονται καί ἔπειτα ὅταν τά γράφουν καί τά ἐπεξεργάζονται γιά νά τά δώσουν σέ μᾶς μέ τήν μορφή λογοτεχνικοῦ ἔργου. Ἔτσι καί ἡ κ. Λαδιᾶ ἐδῶ περιδιαβάζει στόν βίο της καί τό ἔργο της δείχνοντας πόσο τό ἓνα εἶναι ἀδιαχώριστα συνδεδεμένο μέ τό ἄλλο. Οἱ στιγμές στίς ὁποῖες μᾶς καθιστᾷ κοινωνούς εἶναι πραγματικά συγκλονιστικές, ἰδίως ἐκεῖνες στήν Ἐλευσίνα μέ τόν ἀείμνηστο Δημ. Παπαδίτσα. Ὑπογραμμίζω ὅτι στό δεύτερο –κατά κάποιον τρόπο– μέρος τοῦ βιβλίου μᾶς ξεναγεῖ σέ αὐτήν τήν ἀμφίδρομη σχέση της μεταξύ βιωμάτων καί πραγματικότητας μέ τρόπο τόσο ἐναργῆ, μέ τόση αὐτογνωσία καί ταυτοχρόνως μέ τόση ποιότητα λόγου πού μᾶς πείθει γιά τήν ἀπολύτως πραγματική αὐτή διαδικασία κατά τήν ὁποία ὁ συγγραφεύς πού δέν ἐπιδίδεται στήν «δημιουργική γραφή» ἀλλά κινεῖται ἀπό τήν ἔμπνευση ἐκφράζει κυρίως τόν ἑαυτό του καί μέσω αὐτοῦ καί μᾶς. Ἀξίζει νά διαβασθῆ αὐτό τό βιβλίο της ἐκ βαθέων ἐξομολογήσεως μιᾶς λογοτέχνιδος πού τολμᾷ νά ἐκτεθῆ.

Εστία 19.10.2019